

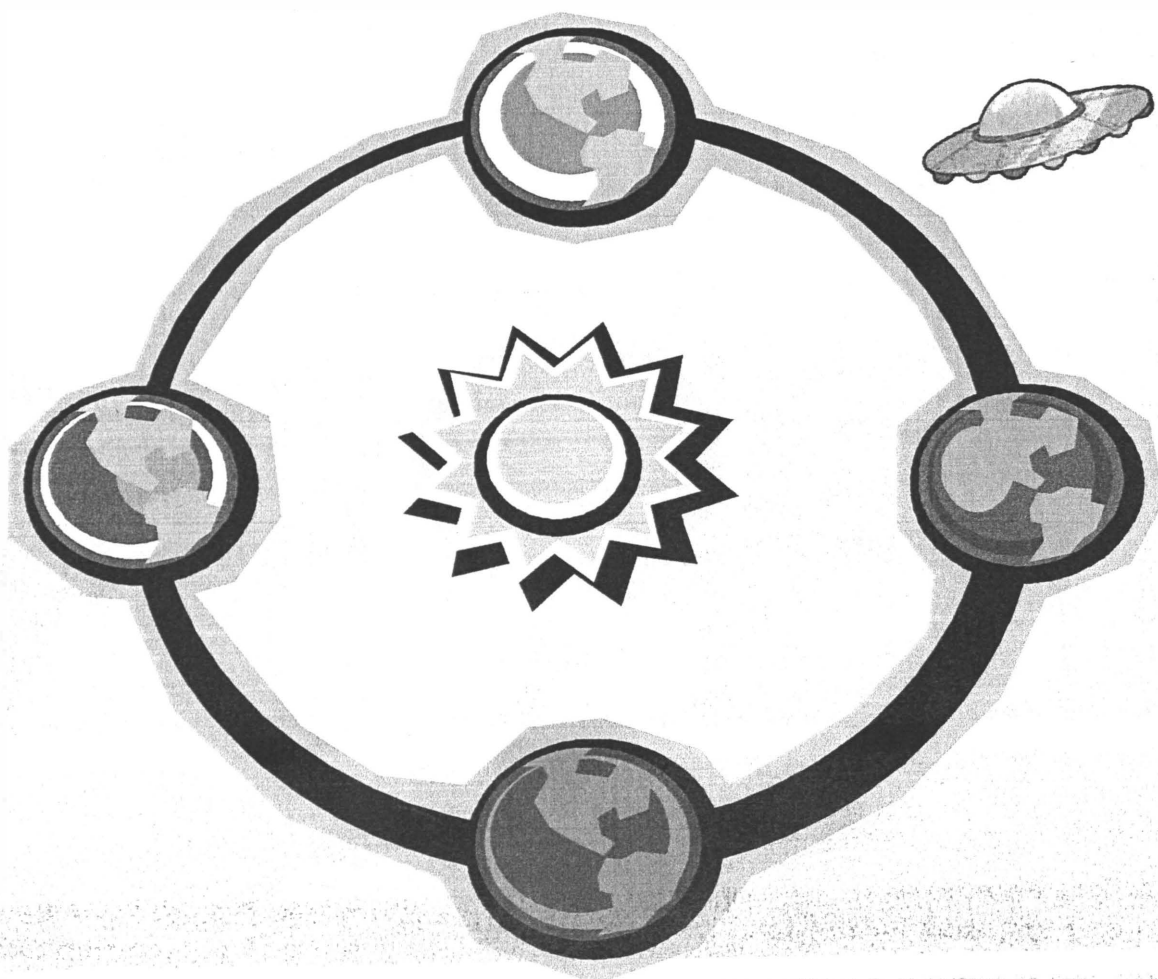
UFO NYTT

Nr 3 2010

Utges av Västerbergslagens UFOförening.

Stimmerbovägen 43 77790 Smedjebacken

Tel 0240 79146 <http://come.to/vbufo..>

INNEHÅLL NR 3

- Sid 2-3 Förskräckelsen förbyttes i fasa.
“ 3-6 Korta UFO berättelser.
“ 7-11 Domedagsartikeln del 1.
“ 11. Washington DC 3 UFO;s.
“ 12-15 UFO i Texas.
“ 16 Besökare från rymden.
“ 17 Flygande triangel...
“ 18-19 En motorbåt som slog i vattnet.
“ 20-21 Humanoider...och märkliga...
“ 22. Möten i luften.
“ 23. New York föremål.
“ 24 Vit diskus i Maryland.
“ 25. Lösningar och “Klipp”

3

Fyra konstnärer ställde ut var sin osignerad tavla.
Tolv konstkritiker försökte gissa vem som hade målat vad. Två av kritikerna hade noll rätt, tre hade ett rätt och fyra hade två rätt.
Hur många hade gissat alla rätt?

5

Direktör Lucifer Jonsson tillfrågades om hur många anställda det var i hans firma. Han svarade att av de anställda var lika många män som kvinnor, men om han räknade med sig själv hade varje kvinna endast hälften så många kvinnliga som manliga kollegor.
Hur många personer var det i firman?

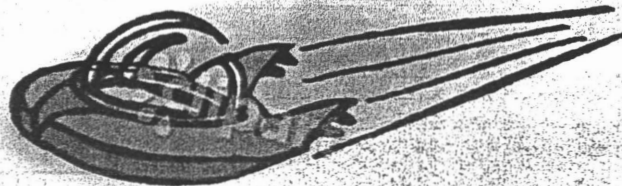
6

Lille Joakim gick i en klass där man inte räknade med siffror som i andra klasser utan med bokstäver. I stället för 1, 2, 3 osv. sade man a, b, c osv. En dag fick han i läxa att räkna ut vad $b + f - c$ blev.
Vad är det rätta svaret?

9

”När får jag en cykel?”, frågade den 12-åriga Patrik sin 45-åriga mor. ”Inte ännu”, svarade modern, ”men när jag bara är tre gånger så gammal som du ska du få en.”
När fick Patrik en cykel?

- Det vet du väl, Putte, att snälla barn som kommer till himlen får vita vingar. Men barn som svär som du får svarta vingar.
- Det ger jag fan i, bara jag kan flyga.

Västerbergslagens UFO-förening, Stimmerbovägen 43
77790 Smedjebacken Tel 0240 79135...

Hemsida: <http://come.to/vbufo>

FÖRORD.

Varje människa är unik med sina egna förmågor och kynne. Men aldrig är hon så bra som när hon dör. Då höjs hon till oanade nivåer och vid begravningar skall det smyckas med kostsamma blommor m.m. Tänk om vi människor fick höra att vi duger medan vi lever. Många tråkigheter kanske aldrig skulle uppstå då. Har man inte gett en blomma när människan levde, varför komma sedan?

Ja livet just nu i sommarvärmern är underbart, med fågelkvitter och alla doftande blommor. Man kan föra en lög, lugn och stressfri tillvaro. Hösten och vintern verkar väldigt avlägset.

Men allt har ju ett slut, även sommaren, tyvärr. Kanske man skulle bli nomad och följa årsväxlingarna, alltid sol och värme. Slippa snöskottning, halka och sträng kyla. Det finns ändå ett stort hjärta för höst och vinter. Den klara luften komma, oslagbart.

Har på känn att hösten blir dryg nu inför val och alla politiker som försöker överträffa varandra. För mig är alla politiker samma skrot och korn. Dom skor sig själva och sina närmaste. Talespråket - alla för en - är ett minne blott. Man kan tycka att när en 20-åring ska ha mer lön än en som jobbat 40 år i branschen då är det stora fel, var finns då vana och kompetens.

Bankerna leker bort pengarna, vi får betala priset. När det går bra, betalar dom tillbaka ?? Nej, då tar dom stora bonusar själva. Landstinget är ett stort skämt från början till slut. Ta bort politikerna och tillsätt 3 sjukvårdskunniga, som inte behöver någon mera kompetens. Landstinget ska syssla med sjukvård och inte kultur.

Kommunerna skulle skrota alla bidrag till alla föreningar. Föreningar skall vara självförsörjande, annars läggas ner. Enkelt. Kommunernas ekonomi är säkerligen otroligt slarvigt skött. Det rinner mellan fingrarna. Dom har noll koll, eller också kan dom inte de olika enheterna som dom ska ansvara för. Ingen törs säga något, alla jamsar med. Finns mycket att orda om i detta kommun-
clände.

Jag ser fram emot beskedet att människan hittat liv utanför vårt solsystem. Det vore ett stort hopp för oss som levande art, här och nu. Du som skrev ett brev till oss i början av sommaren, kom igen och skriv en insändare till vår tidning. Som du förstår har alla i vår förening en teori om vad UFO är. Vi får alla ha en teori tills någon bevisar motsatsen. Claes Svan är en mycket duktig ordförande för UFO SVERIGE och vi ingår i organisationen. Kan bara beklaga om du inte förstår att man måste vara kritisk i frågan.

Inom UFO-frågan finns många udda saker och vi vill bli tagna på allvar. UFO SVERIGE samlar allt material och rapporterar till AFU.

3,
UFO SVERIGES medlemmar jobbar hårt för att undersöka alla rapporter som kommer in. Dessa killar och tjejer gör ett otroligt jobb. **TACK TILL DOM!** Dom gör det dessutom gratis.

Vi ska komma ihåg att tillsammans är vi starka. Men vika n inte överleva på att tro. Vi ska ha bevis, hållbara sådana.

HA EN SKÖN HÖST!

GUDRUN.

Här ses Anna-Greta Söderlund och Bernt Berglund njuta av en kvällsfika, på avslutningskvällen i Skräddartorpsfallen 29 maj. Det var en underbar och ljum försommarskväll.

Birgitta Andersson, Anna-Lisa Gustafsson, Anna-Greta Söderlund och Bernt Berglund förbereder korggrillningen.

MINNESOTA CYLINDER.

MINNEAPOLIS--Onsdagen den 12 nov 2004 kl 01,15 rapporterade vittnet: Jag var på väg öster ut på huvudled 55, och som jag närmade mig väg 46 observerade jag en silvercylinderformat föremål med svans och vingar flygande mycket sakta.

Under tiden svävade det utan rörelse ovanför Walgreen's Drugstore. Den silverfärgade cylindern rörde sig sakta från öst till väst. Jag vände runt bilen på 50-gatan, svängde sen upp på 46-gatan.
Tack till Peter Davenport

ÄGGFORMAT FÖREMÅL ÖVER NEW JERSEY.

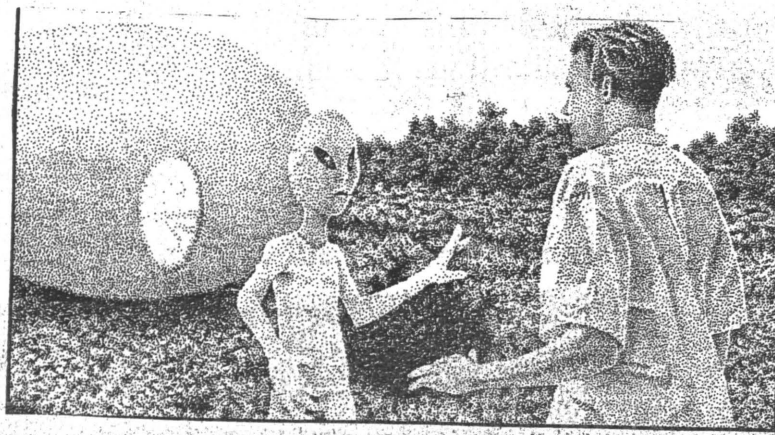
RIDGEWOOD--Vittnet rapporterade: Vår 8-årige son observerade UFOt, och ropade ut oss för att se 4 ovalformade ljus flygande i formation den 16 nov 2004 kl 18,00. De flög runt i cirkel.

Där var 3 andra som förenade sig med de övriga så totalt sju ljus flög i formation i 10 minuter, över våra huvuden.

De kan ha lämnat rökstrimmor i skyn liknande kondensstrimmor.

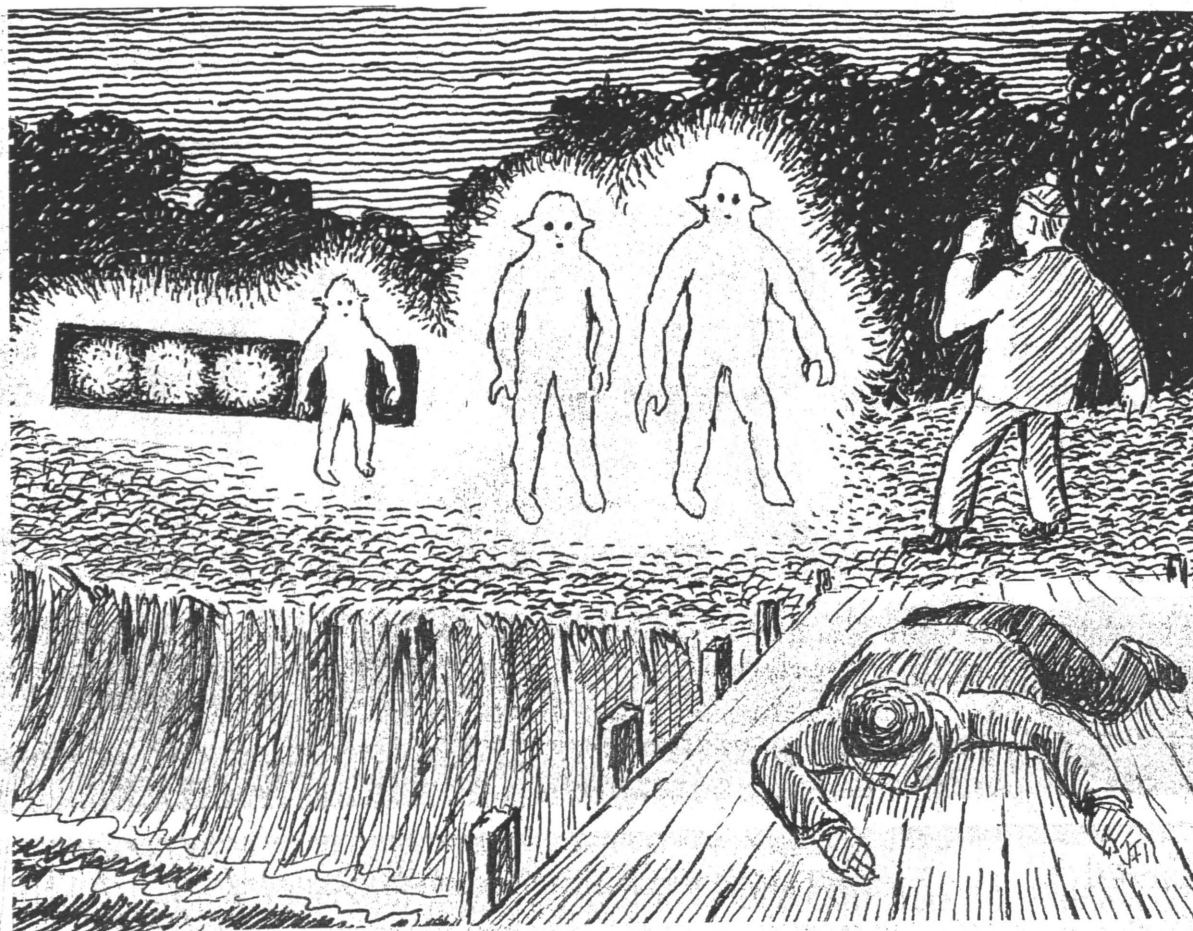
Dessa försvann sedan.

Tack till Peter Davenport.

OLIVIA NEWTON-JOHN HADE NÄRA KONTAKT MED ETT UFO.

"Grease"-stjärnorna säger att hon såg ett mystiskt föremål flyga tvärs över skyn i en "häpnadsväckande fart" när hon var 15 år gammal. Jag har sett en när jag var mycket ung. Det var oidentifierat och det flög berättade hon för London Sun. Det är sant. Jag är förbryllad av dem. Jag har sett så många skiftande övertygelser under året, sa hon före besöket i England denna vecka. "De flesta människor i England tror att UFOs är möjliga. För 20 år kunde ingen människa tro detta?"
Tack till London Sun.

INDIANAS FLYGANDE TRIANGEL.

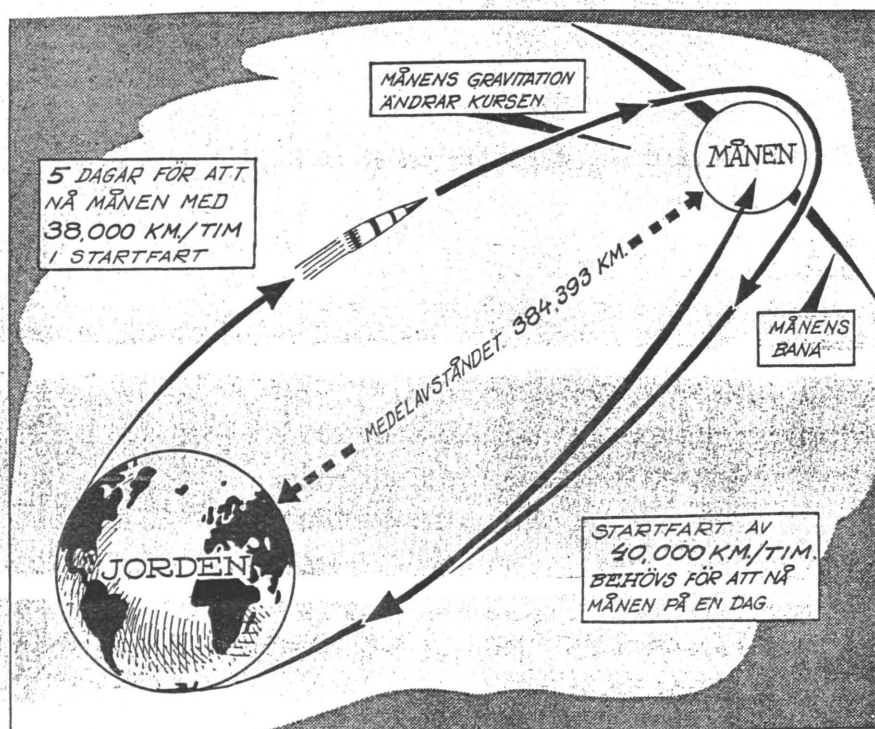
BLOOMINGTON--Lynn Taylor rapporterade kl 19.10, var vittnet åkande söderut på Walnut Street den 13 nov 2004 och närmade sig då gatukorsningen av huvudväg 45, när hon observerade ett stort triangelformat föremål flygande mot syd-väst, mot den livligt trafikerade korsningen framför.

Som föremålet närmade sig, kunde vittnet se 2 röda ljus, ett på toppen och ett på kanten. Hon beskrev också mitten på farkosten som hade ett bärnstensfärgat ljus som ständigt bytte form.

När föremålet flög över vägkorsningen måste vittnet ögonblickligen titta bort för att kolla biltrafiken, när hon tittade upp igen för att se på föremålet var bara ett ljus var synligt.

Hon envisades med att föremålet var triangelformat och inte en reklam-ballong. Vittnet markerade sin beskrivning av föremålets form därför att dess blixtrande ljus delvis lyste upp undersidan. Hon berättade också att föremålet var mycket snabbt och för lågt för att vara en ballong.

Från hennes samtal och beskrivning av observationen och min nära kännedom av området, kunde jag bedöma föremålet vara ungefär 40 meter ovanför marken. Tack till Lynn Taylor.

Falskt: Betty Hill skrev till Donald Keyhoe som, oaktat det faktum att han mottog över hundra brev om dagen, stannade för detta till en början oremarkabla fall. Inom 24 timmar hade Keyhoe ordnat så att Hills skulle besökas av forskare av högsta dignitet, inbegripet C.D.Jackson, vilken tidigare (slutgiltigt och ej av en tillfällighet) hade arbetat med psykologisk krigföringsteknik för president Eisenhower.

Sant: Richard Hall (sekreterare i NICAP) läste brevet och svarade den 7/10 -61, nästan en månad senare. NICAP's utredare Walter Webb, en högskolelektor i astronomi (inte militär) intervjuade Hills var för sig i 6 timmar den 21/10 -61, över en månad efter UFO-mötet. Inte Robert Hohmann och C:D: Jackson och inte snabbt. C:D: Jackson som träffade Hills den 25/11 -61 var inte den som arbetade för Eisenhower.

Falskt: Det var Jackson som drog Hills uppmärksamhet på deras förlorade tid. Fram till dess hade paret inte förstått att deras minnen av den ödesdigra natten var ofullständiga. Det var Jackson som föreslog en hypnotisk tillbakablick i avsikt att locka fram minnena.

Sant: Hills var redan medvetna om det faktum att de kommit hem senare än de tänkt sig. Inte förrän de körde längs vägen för sitt nära möte tillsammans med Hohmann och Jackson, förstod de att de förlorat hela två timmar, även om man räknar deras stopp och tiden när de körde sakta. Air Force Major Jim McDonald föreslog hypnos, eftersom Betty hade nämnt det i sitt första brev till NICAP den 26/9 -61. Hohmann och Jackson höll med om att hypnos vore ett bra alternativ.

Falskt: Det var Jackson som ordnade så att en av armens top-psykiatriska experter skulle åta sig regressionen, under vilken hela historien om det gemensamma bortförandet skulle komma fram.

Sant: Dr. Duncan Stevens, den civila psykiatern som Barney träffat, på grund av sitt blödande magsår och höga blodtryck, trodde att Barney hade anpassat sig bra i sitt äktenskap med Betty och livet i New Hampshire. Emellertid, när han följde med på en forskningsresa till the White Mountains, berättade han om sitt UFO-möte och sin uppenbara minnesförlust för Dr. Stevens. Dr. Stevens tyckte det var viktigt och hänvisade Barney till Dr. Benjamin Simon, en civil psykiater sen många år, specialiserad på hypnotisk regression för att behandla chockartad minnesförlust under andra världskriget. Han upprättade den psykiatriska avdelningen på Mason General Hospital på Long Island. Efter kriget undervisade han vid Harvard, ägde ett privat psyksjukhus och startade en privatpraktik i Boston's Back Bay. Hills träffade honom på hans kontor i Back Bay.

Falskt: Många undersökare har sedan dess påvisat att en noggrann granskning av tiderna faktiskt visar att det inte alls finns någon förlorad tid.

Sant: Skeptikerna har gjort detta gällande, men det kan inte stödjas. Jag och andra har kört längs Hills rutt med deras rapporterade hastighet, stannat vid deras rapporterade stopp och följt deras rutt till punkt och pricka. Vi kunde inte redogöra för tidsskillnaden. Jag försökte också förlora två timmar men kunde inte.

Falskt: Ängslan, orsakad av Barney's ökande raskänslighet under hans tripp gjorde att han tog ett konventionellt flygplan för ett okonventionellt flygande objekt. Han såg inget ufo.

Sant: Även om Barney var engagerad av inåtvända tankar om rasfördomar vid tre korta tillfällen under en tredagars period, visades ingen uppenbar diskriminering mot honom. När Dr. Simon frågade om hans sinnesstämning, svarade Barney, "jag känner mig på bra humör. Jag känner mig på jättegott humör".

Falskt: Barney var så trött att han måste ha hallucinerat.

Sant: I en vaken intervju med Dr. Simon berättade Barney följande: "Jag var utvilad från natten före. Vi hade tillbringat en trevlig dag och jag visste att jag kunde köra från White Mountains ner till Portsmouth. Så jag stannade inte. Jag kände mig inte alls trött,"

Falskt: Betty skrev redogörelser för sina drömmar under en två-årsperiod före hypnosen. Hon berättade troligen historien om och om igen tills "öronen trillade av" på Barney..

Sant: Barney berättade för Dr. Simon att han hade hört Betty berätta sina drömmar för NICAP's utredare Walter Webb, medan han väntade i ett angränsande rum. Han hörde också hennes redogörelse för drömmen den 3/11 -63. Hon skrev inte om dem. Till att börja med skrev hon dem i en anteckningsbok: Hon skrev en och bara en redogörelse som hon kallade: "Drömmar eller Minnen?"

Falskt: Betty hade livliga mardrömmar, i vilka hon togs ur sin säng till en främmande farkost och där blev utsatt för medicinska experiment. Informationen som avslöjades under Hills separata hypnostillfällen är i huvudsak identisk med Betty's redogörelse av sina drömmar.

Sant: Betty drömde inte att hon togs ombord på en främmande farkost. Det är signifikanta skillnader mellan Betty's drömmar och informationen

9.

som kom fram under Betty's och Barney's separata regressioner. Min nästa artikel skall avslöja motsvarande data som inte kommer fram i Betty's drömmar. Under tiden hänvisas till *Captured! The Betty and Barney Hill UFO Experience*, av Stanton Friedman och mig själv.

Falskt: Hills blev helt avklädda och blev underkastade påträngande experiment fokuserade på deras könsorgan.

Sant: Nej, de blev inte avklädda nakna. Betty kom ihåg att hon hade sina underkläder plus en underkjol på sig. Barney's kläder var uppdragna eller nerhasade. Examinationen fokuserade inte på deras könsorgan. Betty's könsorgan blev inte undersökta, men en nål blev insatt i hennes navel. Undersökningen fokuserade på skillnader mellan dem och oss – hud, skelettstruktur, mun, ögon etc.

Falskt: Det finns rimliga, vardagliga förklaringar till skadorna på Betty's blåa klädsel, vilken undersökts av en grupp som undersöker figurer gjorda i sädesfält, t.ex. dammkvalster, malar och mögel.

Sant: Det fanns en 5 cm lång reva i sömmen längs övre högra sidan på tyget alldeles bredvid blixtlåset på Betty's blåa klänning.

Det fanns en reva på 2,5 cm i det tjocka blixtlåstyget längs den övre vänstra sidan. Fodret var rivet från midjan till nederkanten och fällen hängde ner. Och allt detta hade hänt under en åktur genom New Hampshire? Senare, när Betty tog fram den ur sin garderob, var klänningen överdragen med en rosa, puderaktig substans och mycket fläckig, särskilt längs fällen, runt ärmarna och längs överdelen av klänningslivet. Betty rapporterade att "kidnapparna" låtit klänningen komma i kontakt med den smutsiga omgivningen. Fastän den till en början genomgick en test 1978, gjorde BP-Amoco analytiska kemist Phyllis Budinger, M.S. den grundligaste analysen från 11/2001-10/2003. (Hon är inte en sädescirkel-undersökare). Hon jämförde Betty's klänning med en 40-årig kontrollklänning, som hade hängt i en garderob under samma tid. Hon fann damm, och katthår etc. på båda klänningarna. Annars fanns det inga likheter.

Falskt: Man hör nästan aldrig en kritisk behandling av deras historia.

Sant: Detta är helt klart osant. Pseudoskeptikerna har hittat på i stor utsträckning osanna redogörelser för Hills upplevelser och har vitt och brett spritt dem i böcker, tidningsartiklar, radio- och televisonsprogram och på Internet.

Falskt: Betty och Barney Hills bortförandehistoria har alla tecken på att vara endast en påhittad berättelse av en livslång UFO-fanatikers sinne.

Sant: Hills hade litet eller inget intresse av UFO:s innan deras nära möte. De hade en lång rad med intressen, omfattande medborgerliga rättigheter, mänskliga rättigheter, politik, kyrkliga aktiviteter, trädgårdsskötsel samt deras jobb. Påståendet att Betty var en livslång UFO-fantast är en fullständig lögn. Hon var 42 när UFO-mötet hände.

Falskt: I sina första skrivna berättelser, beskrev hon utomjordingarnas stjärnkarta som tredimensionell. Under hypnos ritade hon upp den på papper i två dimensioner. Det är sju eller åtta slumpvisa punkter sammanbundna av linjer.

Sant: I "Drömmar eller Verklighet?" beskriver Betty en två-dimensionell stjärnkarta, som rullade upp som en rullgardin. Senare under regressionen, mindes hon ett tredimensionellt hologram. Hon ritade det på ett papper som ett resultat av ett förslag av Dr. Simon efter hypnosen. Det fanns inte 7 eller 8 slumpmässiga punkter; det var 16 exakt ritade punkter av varierande storlek, förenade av stadiga, prickade och kraftfulla linjer.

Marjorie Fish byggde 26 tredimensionella modeller av vår lokala galaktiska omgivning, innan hon kunde hitta en motsvarighet. Hon fann att alla tecknade stjärnor är rätta sorten för planeter och liv, även om mindre än 5 % av stjärnorna i omgivningen uppfyller kraven, och alla de sol-liknande stjärnorna i världsrymden vilka upptas i 3-D modellen är en del av mönstret. Det har gjorts många beräkningar av sannolikheten att det bara var en tillfällighet av en på tusen eller en på miljonen. Hennes arbete har granskats och befunnits vara mycket noggrant av Dr. Walter Mitchell vid den astronomiska avdelningen vid Ohio State University i Columbus, Ohio.

Det finns stor anledning att vara skeptisk när det gäller vissa sidor av Betty och Barney Hills bortförande, särskilt beträffande Betty's utlåtande som är identiskt med hennes drömrapport. Även om Hills möte stod för en mängd rättsliga bevis, var det bara Betty's klänning som genomgick laboratorieanalys.

Min jämförande analys av hypnosbanden visavi Betty's beryktade "Dreams of Recall?" redovisar anskaffandet av motsvarande data som är tydligt tillgängliga inom den sociala vetenskapens ramverk. Det är uppenbart att något ovanligt hade hänt Betty och Barney Hill den 19-20 september 1961. Jag välkomnar sund skepticism av respektfulla, förnuftiga människor. Men nedsättande yttranden, lögnar och personattacker är inte acceptabla i intelligenta diskussioner.

Översättning från MUFON

OKTOBER 17 1973

MÄRKEN EFTER RYMDVARELSER.

Just efter kl 10 den 17 okt 1973 Jeff Greenshaw, polischef i en liten stad i Falkville, Alabama, reagerade på en anonym rapport om en observation av UFO. Detta styrde honom till ytterområdena av staden, där han konfronterades med en figur som en människas storlek, men smal under genomsnittsvikt och klädda från tå till topp i en reflekterande kostym.

Greenshaw hade en kamera i patrullbilen för att fotografera händelsen och var i stånd att filma verkligheten och ställas ansikte mot ansikte mot den objudna gästen. Han slog också på det röda ljuset, föremålet började då springa nedför den grusade vägen.

Polischefen gick tillbaka till bilen och förföljde gestalten och spåren men förlorade dem i mörkret.

Inom en månad, var Greenshaw tvungen ut på jobb och han lämnade stan. Greenshaw hade begärt avsked efter den publicitet som följde på händelsen polischefens trailer var också bränd vilket visade att det varit het kampanj i verksamheten av okända element.

Några misstänkte att han var kontaktman för rymdmännen och lurade ut att förlöjliga honom och därigenom förlora jobbet. Rymdmännen kunde ha varit en normal människa bärande en "branduniform".

Emellertid, Greenshaw har alltid gjort anspråk på att regeringen sänt undersökare att besöka honom efter hans sammanträffanden och de hade sagt att ett UFO var spårat på radar och hade spårats på radar i Falkville på natten.

De hade dokumentärfilm som bevis som kunde vara släppt till försvar för polishistorien,

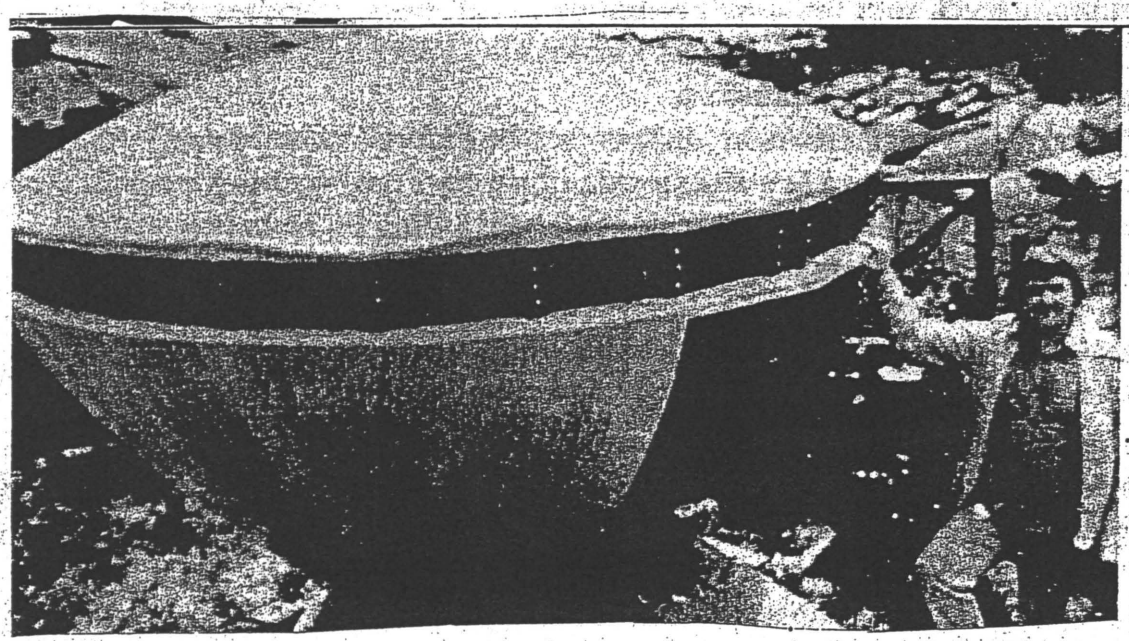
Naturligtvis, inga sådana bevis var någonsin gjorda offentligt och Greenshaw var naturligtvis rasande att regeringen hade saknats i påminnelsen och Greenshaw hade mistat sitt jobb.

Greenshaw sade "Du kan försöka glömma — det — men det är inte alldeles möjligt. Inte när jag gjorde min tjänst och mitt livs chans någonsin.

Precis en dag efter Greenshaws ödesdiga möte med fyrmansstaben i helikoptern som nästan kolliderade med ett UFO över stan i

Mansfield Ohio. Föremålet vilket var skapat likt en undervattensbåt
huvudet rakt framför dem och stannade still i sin bana, och det var
svårt att fylla igen tomrummet mellan dem. Vad händer nästa
utmanare, alla de som känner lagen om luftfart.

En grön ljusstråle svepte ned från UFOt och verkade att hålla
helikoptern hänganden högt upp i luften. Denna mystiska stråle var
också sett av åtskilliga vittnen på marken.-

RÄTT LÖSNING TILL FRÅGESPORTEN I NR 2....

- 1. A
- 2. A
- 3. B
- 4. A
- 5. C
- 6. B
- 7. C
- 8. B
- 9. C
- 10. C

Svårt med språket

Två gubbar står vid vägkanten då en utländsk bilist stannar för att fråga efter vägen. Han talar tyska, men gubbarna skakar på huvudena. Så försöker han med engelska och därefter med franska, men med samma klena resultat. När bilisten kört säger den ena gubben:
 - Man borde kanske ha lärt sig att tala något främmande språk.
 - Vad är det för mening med det? Den där kunde ju tre språk, och inte hade han någon nytta av det!

Utsläpp

Busschauffören upptäcker att en av passagerarna sitter och röker i bussen, varpå han stannar.
 - Vad är det som händer, varför stannar vi här?
 frågar en liten dam som sitter långt fram.
 - Lugn lilla damen, säger busschauffören. Jag ska bara släppa av en rökare...

FISKARNAS HISTORIA 11/10 1973.

Denna rymdvarelse var också ett verkligt fall med 2 fiskare inblandade, Charles Hickson 42 år och Calvin Parker 19 år. Omkring klockan 21 på kvällen den 11 oktober. Rymdvarelsen hade raglande gång som en havskatt från ett lössläppt skeppsvarv i Pascagoula, Mississippi, när de hörde ett främmande "zipping-ljud" kommande från någonstans bakom dem. De vände sig och fick se ett ovalt föremål med fönster och blått ljus, det hade kommit på låg nivå ned över en i närheten liggande glänta.

En dörr öppnades och 3 figurer flöt ut. Hickson och Parker hade fått samma intryck som kvinnan i Somerset — att dessa varelser var robotar. De var 5 feet höga med kloliknade händer och avvaktande tysta mot de chockade männen.

2 av varelserna tog Hickson i armen och han kände en stickande känsla i sin skuldra. Före ankomsten i halv-medvetenhet, såg han att hans yngre vän verkade svag och var i behandling av en tredje varelse som släpade honom mot farkosten.

Minnena av vad som hänt under de närmaste 20 minuterna har bleknat. Där fanns klart invändigt ljus, en känsla av upphängt och ett ögon-liknande föremål som rörde sig tvärsöver deras kroppar som om de hade avsocht dem. Männen blev sedan lämnade i förvar tillbaka till flodbanken. Strax innan föremålet for bort, påstod Hickson att han hörde en röst "i sitt huvud" säga "vi är fridfulla". Vi menar inte att skada. Han försäkrade att han hörde detta flera gånger efteråt och känt att rymdmännen önskade honom att lägga vikt vid deras godhjärtad uppmärksamhet.

Hickson och Parker satt nu i sin bil omkring 20 minuter och samlade tankarna innan de återvände till staden. De ringde en lokal Flygfält bas men berättade också för USA:s regering vilken stoppade UFO-undersökningen och de skulle kontakta polisen. Sheriffen ville att de skulle skriva en rapport och de var förteguna om saken i 2 timmar.

Männen gjorde intryck på Sheriff Fred Diamond och hans officerare med sin ärlighet och mycket tydliga terror. Nästan från starten uppehöll de sig vid detta, de insisterade på en lögn-detektor och krävde ett löfte vilket inte uppfylldes. Polisen gav dem ingen publicitet.

1

Intressant, de två männen var lämnade ensamma i ett intervjurom och, okänt för dem en hemlig bandspelare. Knepet var planlagt med förväntan att deras privata samtal skulle avslöja deras historia till att bli ett spratt. Men, bandet visade inget ändrat beteende. Männen talade med varandra i samma upprörda ton, Parker berättade för Hickson att han önskade att lämna lokalen för att konsultera en doktor och Hickson upprepade att ingen kunde emotse att tro dem. När han beskrev sin egen ungdom kunde han höra böner "Oh Gud så hemskt".

Fullständig överraskad av dessa händelser arrangerade sheriffen en resa för de två männen till en närbelägen flygbas där de kunde få en genomgående undersökning. Ett egendomligt " skärsårs-märke" var funnet där ett blodprov kunde ha varit taget från vittnet. Parker och Hickson var också utförligt utfrågade av militära officerare som just lämnat sheriffen som hade bevisat sin ärlighet.

Några dagar senare tog Charlie Hickson en lögn-detektortest, efter vilket maskinisten Scot Glasgow sade, " Den här sonen av en hynda berättar sanningen". Han borde ha tänkt efter före, och jag är övertygad om att han trodde att han såg ett rymdskepp. Under tiden Calvin Parker var i ett sjuksköterskehem, han hade drabbats av nervöst sammanbrott av utmärkande drag och i behov av medicinsk vård av all spänning från det fruktansvärda mötet. Han tillfrisknade så småningom.

1987 träffade jag Charles Hickson. Han var en enkel, hederlig man som aldrig hade sökt uppmärksamhet.

Jag hade lärt mig att acceptera vad som händer, sa han, därför att jag såg vad som händer en man som inte kunde acceptera det. Dessa saker raserade nästan hans (Parkers) liv. Jag var erbjuden pengar för att låta dem göra en film. Jag vägrade, jag vägrar fortfarande. För att tjäna pengar är inte vad dessa erfarenheter är värda.

Ur Jenny Randles bok "Alien contact".

ÖGON I SKYN.
ur
UFO-- KRASCH--LANDNING.
av
Jenny Randles.

Arthur Smekle var en resande försäljare från Essex. Han hade stannat vid vännen Butley, Suffolk under Julen 1980 och tidigare på denna ödesdigra fredag den 26 dec var han äntligen hemma. Det var mörkt när han körde längs vägen med snigelfart genom Rendleshams skog och som skilde Bentwater och Woodbridge Air Bases när han upptäckte någonting mycket främmande.

Plötsligt såg jag ett stort antal ljus i skyn mellan träden, vilka föreföll att vara på kurs tvärs över skyn mycket lågt. Jag tittade på det med intresse, jag förmodade att det var en ovanlig farkost men föremålet var dolt i ljus och verkade likna en triangulär skapelse.

Vid ankomsten hem berättade han för familjen om den egendomliga händelsen men där var ingen historia i pressen om något UFO-möte som påminde om detta i närheten av flygbasen. Som ett resultat av händelsen slog han helt enkelt bort tankarna på vad han hade sett som ett egendomligt militärt flygplan och erinrade sig föremålet många månader senare när påminnelse om UFO-observationen vid de båda flygbaserna kom till hans kännedom.

Denne man var ingen bluff bara ett ärligt vittne. Familjen Webb från Martlesham hade på Julafton varit i Ipswich och de var på väg hem längs A-1214 omkring 02,30 på morgonen. RAF Woodbridge var stängt nu, ett kort stycke genom skogen.

Hans fru sa att det var hennes tur att köra bilen. Roy Webb höll sin unga dotter, Hayley, som satt halvsovande i hans knä. Genom sina trötta ögon var det Hayley som först såg UFO:t.

"Titta på stjärnan--den följer efter oss"! grät hon. Utan tvivel, något enormt glödande som upplyste skogen. Vid första tillfälle stannade vi avsides vid en rastplats vid sidan av vägen. Vi tog där en närmare titt på föremålet.

Maurice Masse
BESÖKARE FRÅN RYMDEN.

1 juli 1965 plötsligt hörde jag ett slags vinande. Jag befann mig just då bakom ett litet stenrös och tog ett bloss innan jag skulle starta traktorn. Jag blev nyfiken och reste mej upp och började gå åt det håll som ljudet evrkade komma ifrån. Jag fick då se att det stod ren slags maskin på mitt fält. En konstig maskin ssom mest så ut som en rugbyboll, fast stor som en Renault Dauphine, med en skjutdörr på sidan och överst en genomskinlig huv som av plexiglas. Två små " varelser " satt på huk intill apparaten.

Jag befann mig ett 60-tal meter ifrån dem. Jag närmade mig utan att bli sedd längs vingården som gränsar till min odling. Jag hade redan från början klart för mig att de där underliga varelserna inte var människor, och jag höll ögonen på dem hela tiden medan jag gick närmare. Den ene vände ryggen åt mej, den andra satt mitt emot honom. Jag hade intrycket av att de studerade lavendelplanta. När jag var 7-8 meter ifrån dem, fick den som satt vänd åt mitt håll syn på mig. Hans kamrat reste sig genast upp och sträckte ut högra armen mot mig. Han höll något i handen. I samma ögonblick märkte jag att jag blev orörlig. Annars kände jag ingenting. Jag kunde bara inte göra minsta rörelse. Men fortsätta att observera dem det kunde jag.

De bägge varelserna var knappt meterhöga. Kroppen var som en åttaårings. Huvudet var format som en pumpa och tre gånger större än en människas. Den omfångsrika skallen var hårlös. Huden verkade slät, och de hade varken skägg eller mustascher. De hade ganska stora öron, ögnon som liknade våra men utan ögonbryn, ingen haka, bara ett runt hål i stället för mun, utan läppar. De var kanske bredare över axlarna än huvudet var stort. De var klädda i ett slags mörk overall i ett enda stycke.

De förde en kort diskussion medan de iakttog mig. Jag hörde ett slags gurglande som inte verkade att komma från det de hade i stället för mun, utan från halsen. Jag erfor en känsla av djup frid. Deras hållning skrämde mig inte, för jag hade ett intryck av att de inte ville mig något ont.

Alltjämt förlamad av den mystiska strålen såg Maurice Masse några ögonblick senare att de båda små varelserna klättrade upp i sin maskin, vaarpå den lyfte på snedden och försvann med blixstens hastighet i riktrning mot Manosque. Hans oförmåga att röra sig

varade ungefär en kvart. Det enda påtagliga minnet av besökarna var att det dröjde 10 år innan lavendeln på nytt började växa inom en cirkel med 5 eller 6 meters diameter kring den plats där "föremålet" hade landat. Maurice är en nykter, seriös person, som står med bägge fötterna på jorden. Han är ett " trovärdigt " vittne. Den slutsatsen har gendarmer, tekniker vid Haute-Provence-- observatoriet och myndighetspersoner kommit fram till efter en ingående undersökning av det egendomliga " fallet Valensole " --- en klassiker i sin genre.

Här var det inte längre fråga om sådana där små gröna män som science fiction--serierna omhuldar. Sådana här rymdfarkoster, lika oförklarliga som oförklarade— som vi i går kallade "flygande tefat", men idag hellre kallar " UFOs " eller " ufon "— blir ofta iakttagna i det franska luftrummet. Man uppskattar antalet personer som har gjort— eller trott sig göra— sådan iakttagelser till 7% av befolkningen. Antalet fall då farkosten landat och människoliknande varelser visat sig är relativt få— bara 5% av hela antalet iakttagelser — men erbjuder desto större intresse.

Ur Världens Olösta Mysterier.

FLYGANDE TRIANGEL ÖVER MICHIGANS.

CLIO-- Vittnet rapporterade att han såg en flygande triangel med tre vita ljus på var sida, den 22 nov 2004 kl 19,30.

Han uppgav: Radion i min bil dog ut, och min telefon fungerade inte på den platsen där det alltid hade fungerat förut. Det svävade över gatukorsningen likt ett flöte som guppar i en sjö.

Jag parkerade min bil och tittade i 5 minuter. Jag sträckte mig efter penna och papper för att rita av föremålet, och när jag sedan tittade upp var det borta.

Ett tack till Peter Davenport

" EN MOTORBÅT SOM SLOG I VATTNET "

Närkontakt av tredje graden:

Rio de Janerio, Brasilien, 27 juni 1970.

Söndagen den 27 juni 1970 spelade senhor Aristeu Machado ett spel med sina 5 döttrar på verandan till sitt hem på Avenida Niemeyer 318 i Rio de Janerio. Från verandan hade de utsikt över vägen nedanför och Sydatlanten. De hade sällskap på verandan av senhor Joao Aguiar, en tjänsteman i Brasiliens federala polis som bodde granne och var vän till familjen.

Dona Maria Nazare, som förberedde lunchen i köket, frågade vad klockan var: den var 11.38. Ungefär två minuter senare råkade Aguiar se ut över havet. Han fäste snabbt de andras uppmärksamhet på en " motorbåt som slog i vattnet ". När föremålet slog i stänkte vattnet åt alla håll.

Spelet och lunchen glömdes snabbt bort när familjen och gästen upptäckte att " motorbåten " hade två " badande " ombord som föreföll signalera med armarna. I ett vittnesmål inför Dr Walter Buhler, som undersökte fallet, sade Aguiar att det definitivt fanns två personer ombord och att de bar " skinande kläder och hade någonting på huvudet ". Farkosten var glänsande silvergrå ; den föreföll vara mellan 5-6 meter lång och hade en genomskinlig kupol. Man lade märke till en egendomlig detalj: den " gungade " inte vid något tillfälle såsom man väntar sig att en båt skall göra.

Aguiar sprang ner till hotell Mar i närheten och ringde till hamnpolisen som lovade att sända hjälp till " motorbåtens " besättning som uppenbart råkat ut för någon olycka ute i vattnet. Sedan återvände Aguiar till huset och sällade sig till familjen Machado på verandan. Han hade då varit borta ungefär en halv timme.

Strax efter startade föremålet—som nu tydligt visade sig vara tallriksformat—efter att ha stannat på ytan ungefär 40-45 minuter. Det gled över vattnet med en tydlig bogvåg cirka 280 meter och lyfte sedan från vattnet och flög snabbt iväg mot syd-öst. Först då insåg åskådarna att det inte var någon motorbåt utan snarare ett föremål som såg ut som ett " Flygande Tefat ". Ett sexkantigt bihang drogs in på undersidan medan ett antal ljus på detta blinkade i tur och ordning, grönt, gult och rött.

När det väl lyft föreföll föremålet snarare vara genomskinligt än aluminiumfärgat och Maria Nazare sade att hon tydligt kunde urskilja två varelser sittande inuti. Det hördes mycket lite trafikbuller från vägen, men åskådarna kunde ändå inte höra några ljud från föremålet.

På vattenytan där UFOt hade stått stilla såg åskådarna ett vitt tunnbandsliknande föremål " Ungefär så stort som en resväska eller en kista " enligt Maria Nazare. Plötsligt försvann bandet och dök sedan upp igen medan det frigjorde ett gult ovalt föremål, uppskattningsvis cirka 40 cm tvärs över och cirka 20 cm över ytan. Det förblev stationärt ungefär 3 minuter och började sedan röra sig mot stranden, med sin längre axel riktad mot åskådarna. En grön fläns på föremålets baksida frigjorde sig och följde efter på ett avstånd av ungefär en meter. Efter 15 minuter var den gula ovalen ungefär 120 meter från stranden då den svängde i en rät vinkel mot vänster och gav sig av mot stranden vid Gavea—en rörelse rakt mot strömriktningen just då.

Det vita tunnbandet försvann flera gånger, men då det blev synligt igen fortsatte det ännu sin direkta kurs mot stranden i Gavea, som om det skulle förenas med det gula föremålet igen.

Under tiden hade polisbåten, som dykt upp cirka 20 min efter Aguiars telefonsamtal, kommit fram till den plats där UFOt stått stilla. Det förefaller antagligt att dess besättning måste ha sett UFOt starta. Vid ungefär den positionen där tunnbandet hade visat sig stannade polisbåten och polisen tog ombord ett rött cylindriskt föremål. Sedan gav sig båten i hög fart av mot sin bas.

Polisen meddelade aldrig vad de sett eller funnit. Och trots att en beskrivning av incidenten publicerades i tidningen Diario de Noticias den 28 juni 1970 dök det aldrig upp några andra vittnen som kunde bekräfta iakttagelserna .

Ur Märkliga UFO-fall.

Veckans bästa historia

Mannen kom in på konditoriet och bad om fyra wienerbröd.

- Jaha, men ni kan få sex för bara tjugo kronor, log det unga biträdet.

- Jaså minsann. Ja, då struntar jag väl i wienerbröden.

HUMANOIDER.....OCH MÄRKLIGA INSIGNIER

Närkontakt av tredje graden:Socorro, New Mexico,
USA den 24 april 1964.

Ungefär 10 minuter i sex på eftermiddagen den 24 april 1964 satt poliskonstapeln Lonnie Zamora vid Socorros vaktstrikt i New Mexico ensam i sin Pontiac på jakt efter en fortkörare som var på väg ut ur staden. Plötsligt hörde han ett vrål och samtidigt såg han en "eldslåga" på himlen, den var blåaktig och orange och föreföll egendomligt orörlig medan den sänkte sig ner på avstånd. Konstapeln som var rädd för att ett dynamitupplag i närheten skulle explodera, gav upp biljakten och gav sig iväg över markerna mot den punkt där flammen hade tagit mark.

Efter tre försök tvingade han upp bilen på en ås och körde långsamt västerut. Han stannade bilen när han plötsligt fick syn på ett skinande aluminiumliknande föremål nedanför sig, ungefär 140-185 meter söderut. Zamora sade att det såg ut som en bil som stod på högkant, "kanske vält av några ungar". Sedan fick han syn på två humanoida figurer i vit "overaller" nära föremålet, Senare uppskattade han deras längd till cirka 120 cm. En av dem tittade rakt mot honom och föreföll rycka till. Zamora, som hade solskydd över sina glasögon, kunde inte på detta avstånd urskilja några ansiktsdrag eller huvudbonader.

Konstapeln startade bilen igen med tanken att vilka dessa främlingar än kunde vara, så behövde de kanske hjälp. Föremålet han hade sett var en sorts upprättstående oval och hölls upp av balkliknande ben. När terrängen blev för besvärlig för att kunna fortsätta i bilen meddelade han sin station över radion att han var nära en eventuell olycksplats och skulle fortsätta till fots.

När Zamora lämnade bilen hörde han 2 eller 3 kraftiga slag, som om någon hamrade på eller slog igen en dörr. När han kommit ungefär 50 steg från föremålet hördes ett kraftigt brummande ljud som steg till ett vinande. Humanoiderna syntes ingenstans. Samtidigt kunde han se en blå och orangefärgad flamma som steg från marken i ett dammoln. Zamora slog hastigt till reträtt mot sin bil och när han nådde den vände han sig för att se på det ovala föremålet som nu låg horisontalt och närmade sig bilen. Skrämmd av det fortsatta larmet sprang han vidare och dök i skydd bakom åsen. När ljudet hade slutat lyfte han på huvudet från händerna och såg att UFO:t ännu svävade i luften och var på väg ifrån honom på ungefär 4,5 meters

höjd över marken. Det tog sig över dynamitskjulet utan incidenter och fortsatte att gradvis stiga i konstapelns åsyn medan han gick tillbaka till bilen. Medan han kontaktade radiooperatören såg han hur det accelererade och tog sig över bergsmassivet innan det försvann.

Zamora hade sett en sorts egendomliga insignier, cirka 45 cm höga, högt upp på föremålets sida och medan han väntade på sergeanten skulle anlända ritade han av dem.

Sergeant Sam Chavez infann sig snabbt på platsen. Om han inte tagit fel väg skulle han nått fram i tid för att se farkosten.

— Hur är det fatt Lonnie? frågade han. Du ser ut som om du mött djävulen själv. — Det kanske jag har, svarade Zamora. Zamora påpekade för sergeant Chavez att det fortfarande brann i buskarna där UFOt hade stått. När de kom ner till platsen fann de 4 separata brännmärken och 4 fördjupningar— som de antog var spår efter landningsstället. Vid 3 av avtrycken hade den fasta markytan pressats ner ungefär 50 mm och jord hade pressats upp vid sidorna. Det fjärde avtrycket var mindre väldefinierat och bara 25 mm djupt. När ingenjören W.T. Power undersökte fallet beräknade han att kraften som åstadkommit avtrycken motsvarade ett landningstryck 1 ton vid varje märke! Han påpekade också ett intressant faktum beträffande märkenas position. Mätningar visar att om en fyrhörnings diagonaler skär varandra med räta vinklar ligger sidornas mittpunkter alla på en cirkels omkrets. Mister Powers lade märke till att ett av brännmärkena låg på diagonalernas skärningspunkt och sade att om föreningen mellan landningsbenen varit flexibel, så skulle det betyda att brännmärket var alldeles under farkostens tyngdpunkt och kanske åstadkommit av den blå och orangefärgade flamma som konstapel Zamora sett. Man fann också 4 små runda avtryck på den sida som varit längst från den plats där konstapel Zamora stått; dessa beskrevs som "fotspår".

Socorroincidenten rapporterades vida omkring i pressen och skapade ett enormt intresse i hela världen. Amerikanska flygvapnets Project Blue Book brukade avvisa UFO-iakttagelser med bara ett enda vittne, men man menade att konstapel Zamoras berättelse var så trovärdig att man beslöt att göra en intensiv undersökning på platsen.

Detta var ett fall där Project Blue Book fick erkänna sitt nederlag: uppenbarelser kunde inte förklaras i termer av något känt fenomen eller någon känd apparatur. Dr J. Allen Hynek medgav att han var mer förbryllad efter undersökningen än han varit då han anlände till Socorro. Han konstaterade: "Det finns kanske någon enkel naturlig förklaring på incidenten i Socorro, men efter en grundlig undersökning av händelserna tror jag inte det".

MÖTEN I LUFTEN.

UFO-iakttagelser som gjorts av flygare, framför allt militärpiloter hör man endast sällan talas om, av det goda skälet att regeringar inte vill att folk skall tro att landets försvar vilar i händerna på excentriska personer. Men man kan också betrakta sådana iakttagelser på ett annat trovärdigheten hos dessa vittnen borde tala för att fenomenet är verkligt. Ändå vidmakthåller myndigheterna sin officiella tystnad— medan de samtidigt noggrant noterar ovanliga eller oförklarliga händelser i luftstrummet

" Förvåningen övergick i fasa "

**Närkontakt av 1:a graden: Southend— on—Sea, Essex,
England den 14 okt 1954.**

Den 14 okt 1954 undgick flyglöjtnant James Salandin med knapp nöd en kollision med ett oidentifierat föremål när han flög sitt 2-motoriga Meteorjaktplan över Southend—on—Sea i Essex.

Vad som hände berättades för Derek Dempster, som då var redaktör för Flying Saucer Review, och historien publicerades i tidskriftens alla första nummer. (Derek Dempster hade själv varit RAF-pilot, och visste hur högt piloterna värderar sitt goda rykte. De är inga sensationsjägare.)

Jimmy Salandin var en av " Weekendpiloterna " i 604:e Middlesex-skvadronen av Royal Auxiliary Air Force. Han hade infunnit sig till tjänstgöring vid North Weald, Essex, på eftermiddagen den 14 okt, och kl 16,15 startade han i sitt Meteor Mark 8 jetplan. Han flög söderut och när planet steg allt högre i den blåa, klara skyn såg han snart två andra Meteorplan som flög i formation högt ovanför och lämnade långa spår efter sig. Flyglöjtnant Salandin såg hur de passerade medan han då och då kontrollerade sina instrument.

Han hade kommit upp på 4880 meters höjd över Southends utkanter när han såg två cirkelformade föremål som kom från andra hållet och slungade sig mellan de två Meteorerna. Ett av föremålen var silverglänsande, det andra gyllene. Saladin bevakade dem tills de försvann " högt, kl 09 " — vid hans vänstra eller babordssida.

När han kontrollerat sina instrument såg han rakt fram igen. Han förvåning förbyttes i fasa— för nu kom ett silverfärgat föremål rusande rakt emot honom.

Under några bråkdelsssekunder såg han ett föremål som hade " en sorts bulle upptill, i mitten såg det ut som 2 tefat som ligger mot varandra, och en bulle under.... det kunde inte vara långt borta, för det fyllde hela vindrutan. " (Derek Dempster påpekade att en Meteors 11 meters vingbredd precis fyller vindrutan på 140 meters avstånd.) Det " Flygande tefatet ", som rörde sig med en enorm hastighet, undvek en frontalkollision i sista sekunden genom att plötsligt svänga förbi jetplanet på babordssidan.

Flyglöjtnanten som blivit rejält uppskakad cirklade runt i 10 minuter för att lugna sig och rapporterade det inträffade till markkontrollen. Han blev förargad då han senare insåg att hans kamera— som är standardutrustning på jaktplan— hela tiden varit laddad med film. När allting skedde så snabbt hade han inte haft någon tid att trycka på knappen. Han hade missat en viktig chans att samla bevis åt ufologin.

Ur Märkliga UFO-fall av Charles Bowen.

NEW YORK FÖREMÅL SKYMDE STJÄRNORNA

Hamptons Bay. Den 8 dec 2004 kl 19,23, Sandra Bilinski rapporterade att hon var i ett hett bad och tvättade skidor på Long Island 20 mil öster om New York. Som jag tittade upp såg jag stjärnor ovanför mig försvinna.

Sen jag insåg att där var ett föremål i skyn ovanför mig. Det var mörkt med inga ljus. Jag tänkte det var något rymdskrot som föll. Men det rörde sig sakta men inget spåre av friktion och det var inte fallande. Det flög över mitt hus under 2-3 sekunder och sen försvann.

Medan det flög över mitt hus och över mej roterade det men jag såg inget tecken av någon motor. Det var format likt en tallrik, den ena sidan med antenner och konkav i mitten.

Det visade sig till att vara bara 20-25 meter ovanför mitt hus och storleken av en liten bil. Det hade inget ljus, inget ljud.

Tack till UFO-Roundup.

VIT DISKUS I MARYLAND.

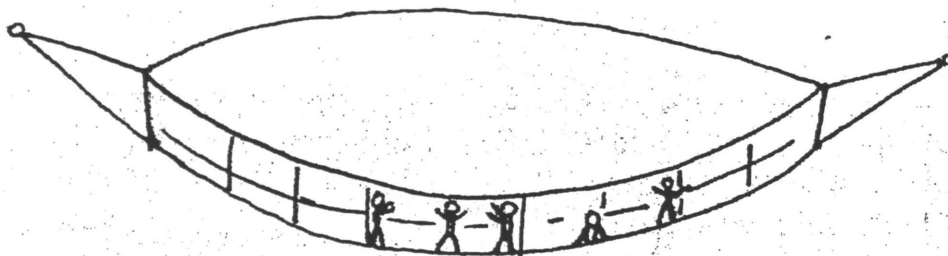
Woodlaw - Bill Bean rapportör : Jag önskade att rapportera en stor observation 21.10 i mitt hem den 29 nov. 2004. Jag observerade en mycket stor vit diskuskapsel (UFO) svävande och vippande , sjunkande åt sydost.

Det var omkring 1500 meter högt. Jag tittade på det i nära 1 minut och kunde inte ta mina ögon ifrån det. Denna sak var mycket stor och den vita delen var mycket glänsande med svarta kanter. Jag kände fruktan av denna häpnadsväckande kraft och kunde inte röra mig.

Jag började tänka att föremålet var månen, som jag kunde se ljuset av genom ett tunt skikt av moln. Men som molnen passerade såg jag en hel skapelse av ett UFO. Plötsligt rörde sig det stillastående föremålet snabbt bort mot söder och det verkade att rida på molnen och verkade vara på nedgång.

Det var som att titta på en racerbåt på vattnet.

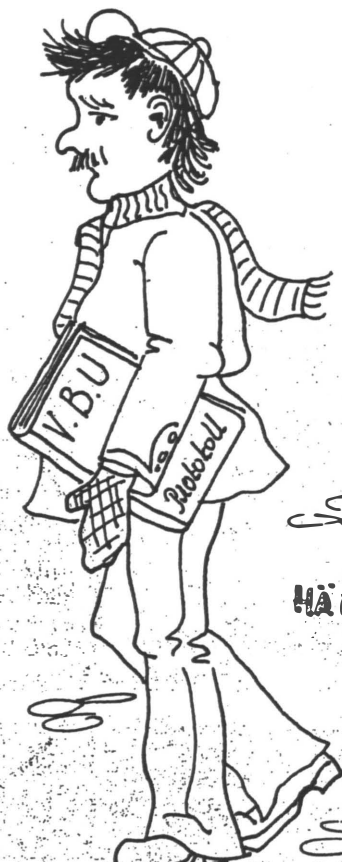
Tack Bill Bean.

Rätt lösning till Frågesport "Fåglar" i förra numret....

1. Nämndeman: Domherre
2. Nybörjare: Gröngöling
3. Örfil: Orre
4. Förnöjsamma: Glada
5. Näve: Labb
6. Kylslagna: Svala
7. Trångmål: Knipa
8. Skräcken: Fasan
9. Här: Ejder
10. Babian: Rödstjärt
11. Ledsen tant: Gråtrut
12. Mammastinta: Morkulla

Tävlingen var tydligen svår, eftersom ingen av alla inskickade svar var korrekt! Den pippi som tydligen var svårast var gråtruten (Gråt Rut)
Bättre lycka nästa gång!!!!

HÄNG MED!

En man blev upp-
ringd av en representant
för ett telefonlotteri.
- Hallå, är det Rune Anders-
son?
- Ja.
- Grattis, du vinner en miljon
kronor om du svarar nej på
följande fråga. Är du beredd?
- Ja.

Anders Arvidsson,
Asarum

Väninnan till den ny-
blivna mamman:

- Visst är han söt, men
jag tycker inte att han
är särskilt lik sin pappa.
- Då skulle du höra
hans vrål när man tar
flaskan ifrån honom.

- Jag hade en mar-
dröm i natt, berättade Las-
se för kompisarna på bygget.
Jag drömde att jag hamnade på
en tropisk paradiso med Miss
Sverige, Miss Norge och Miss Dan-
mark.

- Skulle det vara en mardröm?
invände kompisarna.

- Javisst. Självt var jag Miss
Finland.

Andreas Cronsell,
Vankiva

Lösningar till klurigheterna på sid 1.

3) De övriga kritikerna, alltså 3 st. Även om någon av dem
endast gissat 3 rätt blev ju den fjärde automatiskt rätt.

i) Tre kvinnor och fyra män, direktören inräknad.

ii) e istället för 5.

iii) När Detrik är 16,5 år gammal